

לנדוי

שמגר, גבר גבה-קומה ובעל מיבנה גוף ספורטיבי, נולד ב-1925 בדנציג, למד מישפטים בארץ-ישראל ואנגליה, ואת כל שנותיו כמישפטן בילה בשירות צבאי.

בצעירותו היה איש אצ"ל. הוא סיים גימנסיה בתל-אביב, וגרש על-ידי הברי-טים לאריתריאה. בצה"ל הגיע לתפקיד המישפטי הבכיר ביותר, והיה הפרקליט הצבאי הראשי. הוא נחשב למוח שתיכנן את מערכת החוקים והתקנות לשטחים הכבושים, עוד לפני מלחמת ששת-הימים.

ב-1968 מונה ליועץ-מישפטי לממשלה על-ידי ממשלת המערך, שלא זכרה לו את "חסאות נעוריו". והוא הפך את תפקיד היועץ-מישפטי לתפקיד חשוב ובעל שינויים יותר מכל קודמיו. הוא לימד באוניברסיטה דיני צבא, מיקצוע שבו הוא אחד המומחים הגדולים במדינה.

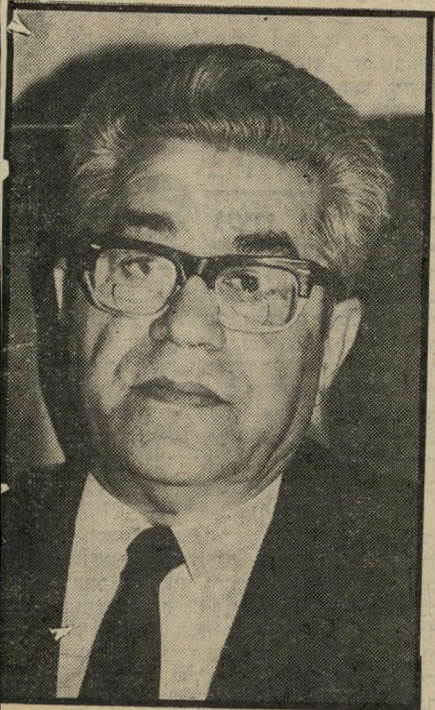
בניגוד לשופט לנדוי, תומך השופט שמגר במתן סמכויות נרחבות לבית-הדין מישפטי-העליון, כדי שיוכל לפקח על עניינים חוקתיים.

הוא מונה לבית-הדין מישפטי-העליון ב-1975. בהיותו בן 50, כשיצא השופט יצחק כהן לגימלאות, בשנת 1983, יהיה שמגר הנשיא אחריו עד שנת 1985.

מרים בן-פורת:

פירסום קודם

ה' שופטת מרים בן-פורת היא ה-אשה הראשונה שמונתה לבית-הדין מישפטי העליון. כהתשיעור ומטופחת, ונודעת

בייסקי

זהו המועדון האכסקלוסיבי ביותר בארץ: רק אחד נטש אותו מרצונו והכל רוצים להיכנס

החמישיה הפותחת: חשין, אולשן, זמורה, אגרנט ואסף *

לנשיא בית-הדין מישפטי-העליון, וב-1980 הפך נשיא.

יצחק כהן:

מישפחה חרדית

ה' שני אחריו, הוא השופט יצחק כהן (מתחרו עם שען) שהוא ממלא מקומו הקבוע של הנשיא. גם הוא עומד לסיים את כהונתו בעוד זמן לא רב, שכן בשנת 1983 ימלאו לו שבעים שנה. הוא בעל חזון סגפנית וידוע כאדם צנוע ונחבא אל הכלים. הוא מונה לבית-הדין מישפטי העליון בהיותו בן 57, נולד בגליציה, למישפחה חרדית. אחיו הוא הרב קלמן כהנא, ממנהיגי פועלי-אגודת-ישראל. זיקתו לדת ולמסורת הביאה אותו ללכת בענייני המעמד האישי ובענייני דת, בדרך-כס של השופטים השמרניים יותר, ולא עם הליברלים שביניהם. אך הוא מישפטי פטן מעולה הבקיא בכל שיטחי המישפטי. ומונה לשופט שלום בשנת 1949. בשנת 1970 התמנה לבית-הדין מישפטי-העליון.

מאיר שמגר:

גלות באפריקה

ה' בא אחריו הוא כבר נציג הדור החדש בבית-הדין מישפטי העליון. מאיר

* ציור של מאיר אייזקמן, בספרו של אליקים רובינשטיין, שופטי ארץ.

מונה לשופט-מחוזי ושירת כחיפה עד שנת 1952. אז הגיע לבית-הדין מישפטי העליון במינוי זמני.

הוא נודע כמומחה לדיני-קרקעות, אך במשך השנים, במאות פסקי-דין שכתב, הצטיין כשופט מעולה בכל שטחי המישפטי. ב-1962 היה אב בית-הדין במישפטי אייזקמן, ואחרי מלחמת יום-הכיפורים מר-נה כחבר בוועדת אגרנט.

הוא אדם צנוע וחסיד, הנוהג לדבר בקול רך ושקט. בססקי-דין צידד בדעה כי על בית-הדין מישפטי העליון להישאר מיגר-דל-שן, מנותק ממחלוקות ציבוריות, ולא לרדת לזירת ההיאבקות היומיומית. ב-מישפטי שליט, שבו נדונה בעיה שנגעה בענייני דת ומדינה, וגם בבג"ץ אלון מורה, הוא הביע את מורת-רוחו מכך שבעיות מדיניות מגיעות לבית-הדין מישפטי. הוא היה מעדיף ששופטי בית-הדין מישפטי העליון לא ייאלצו לערב את השקפותיהם האישיות כאורח-המדינה בפסקי-דין בעי-לי חשיבות מדינית.

רב החשש כי בית-הדין מישפטי ייראה כאי-לו נטש את מקומו וירד אל זירת הוויכוח הציבורי, ושהחלטתו תתקבל על-ידי חלק מן הציבור בתשואות ועליידי חלקו האחר בדחיה גמורה ונרגשת... ביודעי מראש כי הציבור הרחב לא ישים לבו להנמקה המישפטית אלא למסקנה הסופית בלבד. ובית-הדין מישפטי בחור מוסד עלול להיפגע במעמדו הראוי לו מעל למחלוקות המפלי-גות את הציבור.

בשנת 1976 מונה ממלא-מקום קבוע

א' ין ספק שזהו המועדון האכסקלו-סיבי ביותר במדינה. מיספר חבריו מוגבל על-ידי החלטת הכנסת משנת 1978 לתריסר בלבד. כיום מכהנים בו עשרה גברים ואשה אחת.

כאשר הוקם ב-1948 בית-הדין מישפטי העליון, הוא מנה חמישה שופטים בלבד. מאז ועד היום כיהנו בו שלושים שופטים. דלתותיו נפתחו בפעם הראשונה לפני שופט בן עדות-המיוזרח בשנת 1962, אחרי להצים רבים. בשנת 1977 הצטרפה אליו האשה הראשונה, היום החלו מדברים ברי-צינות על פתיחתו של המועדון גם לפני שופט ערבי.

בעוד כחודש יפוש לגימלאות נשיא בית-הדין מישפטי העליון, השופט משה לנדוי, שיגיע לגיל שבעים, הוא שריד אחרון לגל המינויים השני של שנות ה-50, הוא נכנס לבית-הדין מישפטי העליון בשנת 1953, ביחד עם השופט יואל זוסמן, שהיה הנשיא לפניו. הוא היה צעיר השופטים שמונו אי-פעם למישרה רמה זו, בן 41 שנה קודם לכן כבר כיהן במינוי זמני בבית-הדין מישפטי העליון.

משה לנדוי:

הצעיר ביותר

ה' שופט לנדוי נולד בדנציג בשנת 1912, ועלה לארץ כנער, ב-1930. את לימודי-המישפטי השלים באנגליה וכבר בזמן המנדט, בגיל הצעיר של 28, מונה לשופט-שלום בחיפה. עם קום המדינה